

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 8P/391/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1617209751
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kralovičová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2019:1617209751.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou JUDr. Andreou Kralovičovou, vo veci starostlivosti o maloletú X. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa rodičov P. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., G. ul. č. XX a Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., S. ul. č. XXX, o návrhu matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa, takto

rozhodol:

Súd zvyšuje výživné otca pre maloletú X. Z. nar. XX.XX.XXXX, zo sumy 70 Eur mesačne na sumu 150 Eur mesačne počnúc 01.01.2018 a počnúc 01.09.2019 toto výživné zvyšuje na sumu 180 Eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

Zročné výživné za obdobie od 01.01.2018 do 19.11.2019 vo výške 1930 Eur je otec povinný uhradiť k rukám matky do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Skalica č. 6P/183/2015- 315 zo dňa 29.06.2016 v časti výroku o výživnom pre maloletú X..

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 27.12.2017 sa matka domáhala zvýšenia výživného pre maloleté dieťa zo sumy 70 Eur mesačne na sumu 100 Eur mesačne. Matka svoj návrh odôvodnila skutočnosťou, že od poslednej úpravy výživného došlo k zmene pomerov jednak na strane maloletého dieťaťa, jednak aj na strane oboch rodičov. Uviedla, že súd rozhodoval naposledy o výživnom pre maloletú X. v konaní vedenom na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 6P/183/2015 a to rozsudkom č. k. 6P/183/2015-315 zo dňa 29.06.2016, kedy stanovil výšku výživného na sumu 70 Eur mesačne, pričom v tom čase obaja rodičia mali ešte jednu vyživovaciu povinnosť - a to k staršej dcére O., nar. XX.XX.XXXX., ktorá im však medzičasom zanikla. Matka uviedla, že od posledného rozhodnutia v otázke výživného pre maloletú X. sa zmenili pomery aj na strane otca, keď sa zvýšil jeho príjem. Matka takisto poukázal na skutočnosť, že sa zvýšili aj náklady na maloletú X..

2. V priebehu konania matka uviedla, že otec maloletého dieťaťa prestal od júla 2016 platiť výživné, v roku 2016 uhradil iba sumu 230 Eur, v roku 2017 uhradil sumu 600 Eur a v roku 2018 do 07.03.2018 uhradil iba sumu 90 Eur. Vzhľadom k uvedenému matka podala trestné oznámenie na otca, otec si dlžné výživné na základne trestného konania doplatil, od tej doby výživné hradí riadne v plnej výške. .

3. Zároveň matka v priebehu konania upravila svoj návrh tak, že žiadala zvýšiť výživné pre maloletú X. na sumu 150 Eur mesačne, resp. uviedla, že ponecháva výšku výživného na uváženie súdu.

4. Tunajší súd požiadal Okresný súd Skalica o vypočutie otca maloletého dieťaťa. Otec sa vyjadril, že s návrhom matky na zvýšenie výživného nesúhlasí, uviedol, že jeho príjmy nie sú dostačujúce na zvýšenie výživného. Vyjadril sa, že s maloletou X. sa stretáva, kupuje jej oblečenie, bráva ju na výlety a dovolenky. Vyjadril sa, že jeho príjem bol v roku 2018 okolo 610 Eur mesačne a v súčasnej dobe je okolo 760 Eur mesačne, pričom pracuje ako údržbár pre Obecný úrad Q. Z.. Zároveň sa vyjadril, že podniká, má živnosť v oblasti ukladania trávnikovcov kobercov. Otec maloletého dieťaťa sa vyjadril, že nevlastní žiadne nehnuteľnosti, nemá žiadne peňažné úspory, nemá žiadne zrážky zo mzdy, má len jednu exekúciu, v rámci ktorej mu teraz jednorazovo strhnú 90 Eur., pôžičky nemá. Uviedol, že vlastní motorové vozidlo, zn. Renault Mégan Scénic, rok výroby cca 2001. Uviedol, že býva v obecnom byte a platí nájomné vo výške 166 Eur mesačne, plus 200 - 300 Eur ročne za plyn. Vyjadril sa, že je zdravý, nemá žiadne ochorenia, neberie žiadne lieky.

5. Otec maloletej sa na pojednávanie vo veci nariadené na deň 19.11.2019 nedostavil napriek tomu, že bol o termíne pojednávania písomne upovedomený dňa 12.11.2019, v zmysle vykonaného dožiadania Okresným súdom Skalica na vypočutie otca uviedol, že súhlasí, aby súd pojednával a rozhodol v jeho neprítomnosti. Vzhľadom k tomu súd v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP.“) s poukazom na § 31 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti za súčasného rešpektovania ústavne garantovaných práv ostatných účastníkov konania (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky).

6. Zástupca kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa poukázal na skutočnosť, že výživné pre maloletú X. bolo naposledy určované v roku 2016. Vyjadril sa, že pôvodne matkou požadovaná suma 100 Eur je pre dieťa v takomto veku nedostatočná. Záverom poukázal na to, že otec má príjem jednak z pracovného pomeru, jednak z Dohody o pracovnej činnosti, ako aj zo živnosti a vzhľadom k tomu sa pripojil k návrhu matky na zvýšenie výživného. Výšku výživného ponechal na úvahu súdu.

Súd vykonal dokazovanie vypočutím prítomných účastníkov, oboznámil sa so Zápisnicou o výsluchu otca vykonaného Okresným súdom Skalica pod č. 8Pd/1/2019 zo dňa 23.08.2019, oboznámil sa s potvrdeniami o návšteve školy maloletého dieťaťa, potvrdením OO PZ Malacky zo dňa 09.03.2018, pracovnou zmluvou matky maloletého dieťaťa, žiadosťou o skončenie pracovného pomeru zo dňa 27.06.2018, potvrdeniami o príjmoch oboch rodičov, s dokladmi o plnení vyživovacej povinnosti otcom za obdobie december 2016 - august 2019, lustráciou otca v Sociálnej poisťovni, daňovým priznaním k daní z príjmov fyzickej osoby otca za rok 2016, rok 2017 a rok 2018, ako aj ostatným obsahom spisového materiálu a zistil, že manželstvo rodičov maloletej X. bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 8P/129/2014 zo dňa 26.06.2014, v rámci úpravy pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvedení ich manželstva bola maloletá X. na základe dohody rodičov zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov. Výživné pre maloletú počas trvania striedavej osobnej starostlivosti pre maloletú X. nebolo určené. V tom čase mali rodičia vyživovaciu povinnosť aj k v tom čase maloletej O. Z., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola vyššie citovaným rozsudkom taktiež na základe dohody rodičov zverená do osobnej starostlivosti otca, matka sa zaviazala prispievať na výživu tohto dieťaťa výživným vo výške 50 Eur mesačne.

Rozhodnutím Okresného súdu Skalica č. k. 6P/183/2015-315 zo dňa 29.06.2016, právoplatným dňa 29.07.2016, súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej bola maloletá X. zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 70 Eur mesačne.

V čase pôvodného rozhodnutia mala maloletá X. sedem rokov.

7. V súčasnosti maloletá X. navštevuje piaty ročník základnej školy. Stravuje sa u starého otca (počas bežného školského týždňa), navštevuje stolnotenisový krúžok s poplatkom 30 eur mesačne a chodí na doučovanie angličtiny 2x do mesiaca s poplatkom 10 eur za hodinu. Maloletá X. je zdravá, avšak stomatológ predpokladá, že po dorastení všetkých zubov bude maloletá potrebovať zubný strojček.

8. Matka je v súčasnosti aj naďalej rozvedená, okrem maloletej X. už nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Matka je zamestnaná v spoločnosti X. - W. O. s priemerným mesačným príjmom vo výške 503 Eur netto. Žije v spoločnej domácnosti s priateľom v 2-izbovom rodinnom dome, ktorý je v osobnom vlastníctve priateľa matky. Partner matky je rozvedený, v súčasnosti už nemá žiadnu

vyživovaciu povinnosť, je zamestnaný. Na poplatkoch a nákladoch na bývanie a domácnosť sa podieľajú rovnomerne.

9. Otec je v súčasnosti taktiež naďalej rozvedený, ani on už nemá žiadnu ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Býva v spoločnej domácnosti so svojou priateľkou; táto je zamestnaná, má jednu vyživovaciu povinnosť I svojmu maloletému dieťaťu, ktoré je zverené do striedavej osobnej starostlivosti svojich rodičov. Otec maloletej X. je zamestnaný, jeho príjem bol v roku 2016 645,70 Eur mesačne netto, v roku 2017 bol 623,40 Eur mesačne netto, v roku 2018 bol 648 Eur mesačne netto a v roku 2019 bol 803,50 Eur mesačne netto. Okrem toho otec od roku 2015 vykonával v rámci Dohody o vykonaní prác pracovnú činnosť pre ČOSBD Senica, z ktorej činnosti mal mesačne príjem cca. 20 Eur mesačne netto. Okrem toho otec je evidovaný ako živnostník v oblasti ukladania trávnikovcov, podklady pre posúdenie jeho príjmu z tejto činnosti súdu nepredložil. Súd si zadovážil vlastnou činnosťou daňové priznania otca za roky 2016 až 2018, z ktorých zistil, že otec za rok 2016 priznal zo živnosti príjem 4016 Eur, výdavky vo výške 3651,57 Eur, za roky 2017 príjmy zo živnosti vo výške 4035 Eur, výdavky vo výške 3279,49 Eur, v roku 2018 vykázal príjem zo živnosti vo výške 1300 Eur, výdavky vo výške 986,37 Eur. K uvedeným podkladom otec žiadne vysvetlenie nepodal. Otec maloletého dieťaťa nie je vlastníkom žiadnej nehnuteľnosti. Vlastní motorové vozidlo zn. Renault Mégan Scénic, rok výroby cca 2001. Býva v obecnom byte, platí nájomné vo výške 166 Eur mesačne a poplatky spojené s užívaním bytu (200 - 300 Eur za plyn ročne). Otec maloletého dieťaťa je zdravý, nemá žiadne ochorenia, neberie žiadne lieky. Toho času prispieva na výživu maloletej vo výške súdom stanoveného výživného, s maloletou je v pravidelnom kontakte.

10. V súčasnosti plnoletá O. v máji 2016 ukončila štúdium na strednej škole, nastúpila v septembri 2016 na denné štúdium na vysokej škole, avšak po prvom semestri (začiatkom roka 2017) zo školy odišla. V súčasnosti je samostatne zárobkovo činná, so svojim vlastným bytom. Otec na výživu tohto dieťaťa prestal prispievať po ukončení strednej školy (aj keď bola zverená do jeho starostlivosti, otec sa odmietol podieľať na výdavkoch na štúdium tohto dieťaťa) .

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 4 veta prvá, Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

14. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 63 ods. 1 Zákona o rodine, rodič, ktorý má príjmy z inej, než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, je povinný preukázať ich súdu, predložiť podklady na zhodnotenie svojich majetkových pomerov a umožniť súdu sprístupnením údajov chránených podľa osobitného predpisu zistenie aj ďalších skutočností potrebných na rozhodnutie. Ak si rodič nesplní túto povinnosť, predpokladá sa, že výška jeho priemerného mesačného príjmu predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima.

16. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré na seba berie.

18. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späťne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

19. Podľa § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery.

20. Podľa § 217 ods. 1 prvej vety CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

21. Podľa § 217 ods. 2 CSP, ak ide o opakujúce sa dávky alebo splátky, možno uložiť povinnosť i na plnenie dávok alebo splátok, ktoré sa stanú splatnými až v budúcnosti.

22. Podľa § 231 CSP, rozsudok ukladajúci povinnosť plniť v budúcnosti splatné dávky alebo splátky možno na základe žaloby zmeniť, ak sa podstatne zmenili pomery, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď nastala podstatná zmena pomerov.

23. Podľa § 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

24. Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pre posúdenie schopností a možností rodiča v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové (prípadne aj majetkové) pomery, ale jeho reálne zárobkové (prípadne aj majetkové) možnosti, dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod. (R 74/1969). Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov (R 76/1968). Pri určovaní rozsahu vyživovacej povinnosti k maloletým deťom je treba mať na zreteli, že zaistenie tejto výživy sa týka nielen výživy vo vlastnom slova zmysle, ale všetkých nevyhnutných potrieb pre život kultúrneho človeka (R 30/1990), teda všestranný vývoj a rozvoj maloletého dieťaťa.

25. Podľa článku 41 ods. 4 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, starostlivosť o deti a ich výchova je právom rodičov; deti majú právo na rodičovskú výchovu a starostlivosť.

26. Podľa článku 18 ods. 1, 2, 3 Dohovoru o právach dieťaťa, ktoré prijalo Valné zhromaždenie Spojených národov 20. novembra 1989, štáty, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

27. Vzhľadom k vykonanému dokazovaniu súd dospel k záveru, že návrh matky na zvýšenie výživného pre maloleté dieťa je dôvodný - od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti pre maloleté dieťa uplynuli v súčasnosti už viac ako tri roky. K podstatnej zmene pomerov došlo najmä strane maloletého dieťaťa, keď maloletá X. nastúpila už na druhý stupeň základnej školy (v septembri 2019), avšak pôvodne určené výživné vo výške 70 Eur bolo stanovené v čase, keď maloletá Júlia navštevovala 1. ročník základnej školy (a rodičia mali v tom čase ďalšiu vyživovaciu povinnosť) . V súčasnosti, to nielen s poukazom na vek a vývoj maloletého dieťaťa, ale aj na vývoj a rast životných nákladov v spoločnosti vôbec, výživné vo výške 70Eur mesačne už nepokrýva (a v minulosti ani nepokrývalo) ani len základné potreby maloletej X. (takto určené výživné predstavuje príspevok otca na potreby maloletého dieťaťa mesačne vo výške 70 Eur, t. j. zhruba 2,33 Eur / deň, z ktorej sumy matka nebola schopná zabezpečiť ani len základné potraviny, nieto ostatné potreby na všestranný rozvoj dieťaťa, zahŕňajúci nielen jeho výživu, ale aj kultúrne, športové, iné spoločenské potreby dieťaťa).

28. Súd sa nestotožnil s tvrdením otca, že jeho príjmy nie sú dostačujúce na zvýšenie výživného pre maloletú X.. Súd poukazuje na skutočnosť, že otec počas celého konania nezdokladoval svoje príjmy - tieto si musel zabezpečiť súd svojou vlastnou činnosťou, pritom otec ako živnostník mal v zmysle § 63 Zákona o rodine povinnosť preukázať nielen svoje príjmy, ale aj všetky ostatné podklady pre zhodnotenie

svojich všetkých majetkových pomerov (pritom zo strany súdu bol opakovane vyzývaný na ich predloženie). Otec súdu žiadnym spôsobom nepreukázal dôvody opodstatňujúce, resp. preukazujúce jeho tvrdenia, že nie je schopný platiť vyššie výživné. Súd však dokazovaním zistil, že otec okrem príjmu z riadneho pracovného pomeru má ďalší príjem z prác vykonávaných v rámci dohody o pracovnej činnosti a zo živnosti, jeho príjmy oproti pôvodnému stavu sa zvýšili, otcu neobmedzuje v pracovnej činnosti ani jeho zdravotný stav, je teda v jeho v schopnostiach a možnostiach, aby prispieval na výživu maloletej X. zvýšeným výživným. U matky je príjem v podstate nezmenený. Zároveň však prišlo k podstatnej zmene pomerov na strane oboch rodičov, ktorým zanikla vyživovacia povinnosť k staršej dcére O. Z., ktorá sa osamostatnila, je zamestnaná a býva sama.

29. Čo sa týka počiatku zvýšenia výživného, súd posudzoval v prvom rade zmenu pomerov u maloletej, ktorá nastala od posledného rozhodnutia o výživnom. Pri určovaní výživného pre maloletú táto bola žiačkou 1. triedy základnej školy, avšak rastom sa jej potreby prirodzene zvyšovali. Matka podala návrh na zvýšenie výživného v čase, keď maloletá X. navštevovala už 3. triedu základnej školy a rodičia už nemali vyživovaciu povinnosť k staršej dcére. Zároveň súd zistil, že v priebehu konania prišlo k ďalšej výraznej zmene pomerov u maloletej, ktorá od septembra 2019 nastúpila na druhý stupeň základnej školy. Matka žiadala výživné priznať od podania návrhu, t. j. odo dňa 27.12.2017. Pri posúdení zmien pomerov všetkých účastníkov konania (matka, otec, maloletá X.) súd zistil, že otec v čase podania návrhu bol riadne zamestnaný, odpadla mu vyživovacia povinnosť voči staršej dcére O., jeho príjem prirodzene rástol, preto súd návrhu matky vyhovel a zvýšil výživné od prvého dňa nasledujúceho kalendárneho mesiaca po podaní návrhu matkou, t. j. od 01.01.2018 na sumu 150 Eur mesačne (teda tak, ako matka upravil svoj pôvodný návrh). Keďže však súd zistil, že u maloletej X. prišlo k ďalšej výraznej zmene pomerov od jej nástupu na druhý stupeň základnej školy a od tejto doby, t. j. od 01.09.2019, toto výživné aj naďalej zvýšil a to na sumu 180 Eur mesačne.

30. Čo sa týka výšky výživného, pri jej ustálení súd vychádzal nielen zo zistených príjmových a majetkových pomerov oboch rodičov, veku, zdravotného stavu oboch rodičov, zohľadnil najmä dlhodobú osobnú starostlivosť matky o maloletú, zohľadnil vek dieťaťa ako aj potreby na školskú dochádzku maloletej.

31. Súd súbežne skúmal pomery oboch rodičov, ich majetkové a zárobkové pomery, ako aj ich schopnosti a možnosti. Konštatuje, že matka, ktorá sa o maloletú osobne stará, je od septembra 2018 zamestnaná, dosahuje priemerne príjem cca. 503 Eur mesačne netto (predtým pracovala v inej spoločnosti s približne rovnakým príjmom). Otec je rovnako zamestnaný, jeho príjem sa od roku 2016 pravidelne ročne zvyšuje (v roku 2018 dosiahol príjem 648 Eur mesačne netto, v roku 2019 príjem 803 Eur mesačne netto) má však aj príjem zo živnosti a z dohody o vykonaní prác u ďalšieho zamestnávateľa, otec si zároveň nespĺnil svoju povinnosť uloženú mu zákonom (§ 63 Zákona o rodine). Súd takisto zohľadnil skutočnosť, že rodičia už okrem maloletej X. nemajú inú vyživovaciu povinnosť (od začiatku roka 2017).

32. Súd hodnotiac dôkazy jednotlivo, ako i vo ich vzájomných súvislostiach konštatuje, že nárok maloletej X. na zvýšenie výživného má dostatočne preukázaný vykonaným dokazovaním; je nepochybné, že od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti došlo k podstatnej zmene okolností, najmä na strane maloletej Júlie, ktoré zakladajú nárok na zvýšenie vyživovacej povinnosti tak, ako to predpokladá ustanovenie § 78 ods. 1 Zákona o rodine, pričom súd upozorňuje, že sa nejedná iba o zmenu vo forme nástupu Júlie na druhý stupeň základnej školy, ale najmä o celkovú vývojovú zmenu maloletého dieťaťa - X. je staršia, rastie, jej potreby sú v súčasnosti vzhľadom na jej vek vyššie, zvýšili sa náklady na jej ošatenie a stravu, hygienu, doposiaľ určené výživné (aj pri príspevku štátu vo forme prídavkov na dieťa a daňového bonusu, ktorý matka poberá) nepostačuje ani na pokrytie základných potrieb dieťaťa.

33. Zároveň súd poukazuje na závery aplikačnej praxe, kedy pri určení výživného je rozhodujúci príjem rodiča, ktorý rodič reálne mohol dosiahnuť, a nie príjem, ktorý fakticky dosahuje, pretože princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity aj v prípade, že povinný berie na seba neprimerané majetkové rizika zahrňujúce aj takú činnosť, ktorá ohrozuje dosiahnutie príjmu, resp. vyvoláva stratu a súčasne možnosť poskytovania výživného. Ak sa príjem javí ako nepravdivý, je povinnosťou súdu prihliadať na celkové majetkové pomery povinného rodiča a takzvanú potencialitu príjmov, t. j. na jeho zjavne nevyužitú schopnosť. (7CoP/237/2014).

34. Takisto súd poukazuje na skutočnosť, že otec aj napriek tomu že bol bez prestávky riadne zamestnaný, bezdôvodne prestal riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť k maloletej, jej výživa zostala iba na matke dieťaťa, otec výživné pre maloletú doplatil až na základe začatého trestného konania voči nemu. Otec zároveň nepreukázal žiadnu takú skutočnosť, ktorá by mu bránila prispievať na výživu dieťaťa vyšším výživným. Skutočnosť, že on má náklady na zabezpečenie dopravy dieťaťa pri jeho stretávaní sa s maloletou sú v podstate irelevantné, keďže doposiaľ v podstate celá starostlivosť (osobná i finančná) o maloletú bola iba na matke dieťaťa. Aj pri zohľadnení tejto skutočnosti je súd toho názoru, že otec takto určené výživné (150 Eur od podania návrhu a 180 Eur mesačne od 01.09.2019) je schopný platiť, aj pri zohľadnení podielu matky na starostlivosti o maloletú (matka časť svojej povinnosti plní vo forme osobnej starostlivosti, časť vo forme zabezpečenia bývania pre maloletú. Zároveň súd poukazuje, že aj v súčasnosti určené výživné je v podstate výživným, ktoré pokryje iba základné potreby dieťaťa, všetko ostatné maloletej v podstate musí zabezpečiť matka. Preto súd nevyhovel žiadosti otca na zamietnutie návrhu matky, naopak, návrhu matky na zvýšenie výživného vyhovel.

35. Vzhľadom k takto určenému výživnému a dobe určenia výživného súd stanovil aj výšku zročného výživného pre maloletú X. vo výške 1930 Eur .
(20 mesiacov x 80 Eur) - rozdiel medzi výživným určeným od pôvodnej úpravy, t.j. vo výške 70 Eur do 31.08.2019, t.j. vo výške 150 Eur, spolu celkom vo výške 1600 Eur a
(3 mesiace x 110 Eur) - rozdiel medzi výživným určeným od pôvodnej úpravy, t.j. vo výške 70 Eur a výživným určeným od 01.09.2019 doposiaľ, t.j. vo výške 180 Eur, spolu celkom vo výške 330 Eur

36. Takto stanovenú výšku zročného výživného súd uložil otcovi uhradiť s poukazom na ustanovenie § 232 ods. 2, 3 CSP do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

37. Podľa ustanovenia § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

38. Vzhľadom na vyššie uvedené zákonné ustanovenie súd zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica č. 6P/183/2015- 315 zo dňa 29.06.2016 v časti výroku o výživnom pre maloletú X.

39. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podľa § 355 ods. 1 CSP podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v 3 vyhotoveniach, s náležitosťami podľa § 363 CSP.

Odvolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.
Zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.
Podľa § 44 CMP, rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.

Ak účastník konania nesplní povinnosť, ktorú mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený účastník môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitného predpisu.